

"A CONCIENCIA AMBIENTAL DE EUROPA ESTÁ ESTANCADA"

Entrevista por Belén Rodríguez

Desde outubro de 2009, Monica Frassoni é copresidenta do Partido Verde Europeo (PVE), logo de liderar varias formacións políticas verdes. Na década dos 90 foi Conselleira do Grupo dos Verdes no Parlamento Europeo e posteriormente foi elixida eurodeputada polo partido francófono belga *Ecolo*. En 2004 renovou praza no Parlamento da man dos Verdes italianos. O PVE, xunto coa Alianza Libre Europea (ALE), forma Grupo na Eurocámara con 55 eurodeputados. O pasado verán, Monica Frassoni visitou Galiza nunha viaxe destinada a dar pulo ás formacións verdes do Noroeste peninsular.

"O Estado español adquiriu unha grande dependencia dos lobbys da construción e das industrias máis contaminantes"

- O PVE está conformado por 32 partidos ecoloxistas europeos e ten 48 eurodeputados na Cámara europea. Probábelmente este é o mellor momento de toda a súa historia?
- Agardo que aínda sexa mellor, pero creo que si. Hai países clave da UE e fóra dela, como Colombia ou Brasil, onde os partidos verdes son os que propugnan a saída da crise transformando a maneira de vivir no noso planeta e que gozan dunha boa posición. Noutros lugares, como en Grecia ou nos países do Leste, estas formacións son aínda bastante febles.
- Cal é a capacidade real de influencia dos Verdes no Parlamento Europeo?
- Actualmente os Verdes/ALE ocupan o cuarto posto na Eurocámara. Hai que ter en conta que no Parlamento Europeo non hai unha maioría fixa. Segundo os temas vanse formando alianzas de esquerdas ou de dereitas. Isto permitiunos acadar a maioría en varias ocasións.

- No grupo parlamentario do que vostede forma parte tamén participan varias formacións nacionalistas de esquerdas de Europa...

- Si, esta Alianza foi creada en 1999 e é unha unión entre os partidos verdes e a familia política da Alianza Libre Europea, á cal pertencen formacións como o BNG ou outras de carácter nacionalista. Foi unha unión que ás veces nos levou a discusión porque os Verdes tiñan reticencias cos nacionalismos por aparentar demasiado excluíntes; pero a colaboración desde hai dez anos está a resultar moi boa.

- En que posición se atopa o Estado español con respecto á política ambiental doutros membros da Unión Europea?

- Non é moi boa. No segundo goberno de Zapatero a cuestión ambiental case desaparece por completo. É o único país europeo que anulou o Ministerio de Medio ambiente. Isto dá idea da dependencia adquirida cos lobbys da industria da construción e das empresas contaminantes que identifican o progreso con políticas contrarias á sostibilidade. Por outra parte, esta é unha das causas polas que o Estado español está nunha crise tan grave.

- E séguense tomando decisións equivocadas?

- Si, co decreto do carbón, por exemplo. Todo o mundo sabe que sacar carbón das minas españolas contamina moitísimo e que non é rendíbel. Séguense gastando inxentes cantidades de cartos nunha política destinada a terminar, no canto de aproveitar as axudas do Estado para reconverter a industria e os postos de traballo. É unha cuestión de prioridades non de orzamento público.

- E Europa, está facilitando o camiño neste sentido?

- Non sempre. Creo que aquí tamén temos un problema político. A UE non é unha entidade neutra, nela hai opcións políticas claras. A opción política actual é unha opción de dereitas que fai máis fortes as industrias. Pese

"Todo o mundo sabe que o carbón español contamina moitísimo e non é rendíbel"

a que temos unhas leis aprobadas do ano pasado que empuxan moito ás enerxías renovábeis, hai eivas e retrasos na súa aplicación, mesmo na redución de emisións contaminantes no cal Europa era líder ata o ano pasado.

- Que análise fan os Verdes dos Cumios do Clima?

- Que hai que seguir. Cancún tivo menos atención mediática que Copenhague pero foi máis produtivo. Traballaremos por un acordo transitorio cara ao acordo definitivo para que no 2012 en Sudáfrica haxa un novo trazado no que participe todo o mundo e haxa compromisos claros de redución de emisións. Na ausencia dun acordo internacional, deberán manterse os compromisos de Quioto.

- **As renovábeis poden con todo?**

- Hai varios estudos que demostran que no 2050 unha economía ecolóxica fundada sobre as renovábeis é perfectamente posíbel. Temos 40 anos para saír dos fósiles. Pero débense facer fortes investimentos e tamén reducir o consumo de enerxía na nosa vida cotiá. Así será máis doado contar con fontes enerxéticas alternativas. É impresionante o avance tecnolóxico dos últimos dez anos no sector das renovábeis, mentres que no nuclear seguimos cos mesmos problemas de hai 25 anos (custos, seguridade, residuos...). O argumento que di que nunca poderemos prescindir do petróleo é falaz e procede dun plantexa-

"A UE non é neutra. Hoxe en día a opción política dominante é a de dereitas, que cede maior poder ás industrias"

mento do pasado. Se o 40% das emisións de CO₂ deriva das vivendas, xa nos damos unha idea do que se pode facer.

- **Ademais da cuestión nuclear, rebrotan outros argumentos do pasado como a do transxénicos...**

- É un tema sobre o que discutimos no Parlamento Europeo desde o principio. Gañamos a batalla da opinión pública, pero non a política debido ás "maiorías" das que falabamos. O grande reto agora é evitar que non fagan trampas cos procedementos de autorización e coa idea de manter unha moratoria sobre as autorizacións de organismos xeneticamente modificados. Non está probado que sirvan e xeran unha escravitude total aos intereses de catro multinacionais.

- **O pasado mes de xullo visitou Galiza co obxectivo de impulsar o Partido Verde Galego que se presentará as seguintes eleccións municipais. Que posibilidades observa en Galiza de que trunfe unha formación política verde?**

- En Galiza a situación é quizais máis difícil que noutras partes do Norte do Estado porque o Grupo Verde é aínda moi débil, pero hai outros partidos sensíbeis á cuestión ambiental que traballan con nós.

- **É posíbel que as denuncias presentadas en Bruxelas pola sociedade organizada de Galiza se perdan polo camiño?**

- Non, non se perden polo camiño, sobre todo se se fai referencia aos deputados europeos comprometidos e se se ten unha rede forte de contactos coas ONG's. O poder do europarlamentario é o de transferir o asunto á Comisión europea e o de "empuxar" para que as cousas se fagan. Desafortunadamente, isto tamén é un problema político. A maioría da Comisión non é unha maioría "verde", quere evitar ao máxi-

"Na ausencia dun novo acordo internacional, deberán manterse os compromisos de Quioto"

mo os roces cos Estados membros. Por tanto, é importante elaborar bos dosieres de denuncia e escoller ben o intermediario. O 80% das leis que regulan a nosa vida deriva da lexislación europea, por iso é tan importante participar nas eleccións europeas. A cuestión da distancia é utilizada polos Estados para afianzar o seu poder fronte Europa.

- **A multa europea: o peor castigo para un Estado membro?**

- Cada día un Estado membro paga unha multa a Bruxelas e adoitan ser penalizacións económicas moi importantes. As condenas xudiciais son cousa do Tribunal de Xustiza Europeo ou dos Estados membros que deben ter, en caso de desastre ambiental, leis penais.

- **A UE aumentou a súa conciencia ambiental?**

- É contraditoria. Nos 90 creou unha lexislación medioambiental impresionante, cando a maioría dos gobernos eran de centro-esquerda. Logo sufrimos un grande estancamento que aínda persiste. A sensibilización ambiental chegou ao pobo, pero aínda non calou de todo nas maiorías europeas. Europa aínda é receosa cos temas ambientais.

O-Dezaseis
• Casa de Xantar •
Rúa de San Pedro, 16
15703 Santiago de Compostela
Tfno: 981 577 633
www.dezaseis.com